

מסורת הש"ס

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

כט.

עין משפט
נר מצוה

א [ומכאן] ש"ד מהל' אכל
הדין:
ב [ומכאן] ש"ד קי' פקדון:
ג [ומכאן] ש"ד קי' קנה
פקדון א:

רבינו חננאל

הנפטר מן המת לא יאמר
לו לך בשלום, אלא לך
בשלום, שני, ואחריה
אל אבותיך בשלום.
והנפטר מן החי, לא יאמר
לו לך בשלום, אלא לך
לשלום, שהרי דוד אמר
לאבשלום לך בשלום,
הך ונתלה באילן ונדר.
(פסח) [יחזקאל] אמר
(ליחזקאל) [ומשה] לך
לשלום, הך והצליח, אמר
ר' חמא בר' חנינא מניין

לחתך שישב בראש, שנאמר, כחתך יכהן פאר וגו', מה כהן בראש, אמר ר' לוי כל היוצא מן הכנסת למדרש ומבית

המדרש לבית הכנסת, וזכה ומקבל פני שכניה, שנאמר, וליבו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.

הדרן עלך ואלו מגלחין בסוכה וסליקא לה מסכת מועד קטן

מוסף רש"י

דבר הכנסת, בין מזה בין מזה, הלא ידבר בלשון (ג' י"ד) אלא: לך אכל נפטר מזה (נדרים ס"ב) הוריות י"ב, ולבדן ראשון.

בספדו (ג' י"ד) שם נכנסת המולד ונכנסת המזון (נדרים ש"א) אלא: כחולק עם אחי הכנסת
לחלק עם ישראל בכל דבר לאחר שילקו כזה אומר לו כחולק עם אחי הכנסת

לחלק עם אחי הכנסת (נדרים ש"א) וכוונתו ככה נדרש, עד כאן ש"ד לעמוד הקודם

הנפטר מן המת, כשהוא מוליד ארבעת מקומות למקום לקבורה היו מליט אמו מפני נפילת ויחזיקו עליו ואחרים מליט

אמו משום והלאה והמחזיק קרי נפטר, נעלים כשם להפטר ממנו (נדרים ס"ד) אין להם מנוחה, משינה לשינה

וממנו (נדרים ש"א).

הדרן עלך מסכת מועד קטן

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת מועד קטן והדרן עלך. דעתן עלך מסכת מועד קטן ודעתך עלך. לא נתנשי מיקר מסכת מועד קטן ולא תתנשי מין לא בעלמא הדין ולא

בעלמא דאחתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא

אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורקב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניפות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמך

ולומדי תורתך: מאויבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי כם חייאתי: ברוך אתה

יי למדני חקך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו

משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים

והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני

אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם ששעורתי לסיים מסכת מועד קטן כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם וללמד וללמד לשמור ולעשות

ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולירעי שלא תמוש התורה מפי ומפי ירעי וירע

ירעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימיי ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים

בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עז לעמו יתן יי ברוך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא. ולאחאי מתאי, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היקליה בגוה,

ולמעק פולחנא נוכראא מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, וינצח פרגה ויקרב משיחיה,

בתיביו וביומכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר

ויתרומם ויתגשא ויתגדל ויתעלה ויתהלל שמה קדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושיחא תשבחתא ונומחא דאמין בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהוה ועל כל תלמידיהוה, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די בארתא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, ואתר,

יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני ריחי ופרקנא מן קדם אבהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן

שמיא וחיית טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(*) [פ'י] הנון על זה ומלל כס' החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג כס' זכיות ח"א פ"ג] (*) [בסיומא סוף משניות הרמ"א ז"ל וכן בסוף י"ש כ"כ כחיו רמזים על הכותב שנות הללן]:

פסקי תוספות ממסכת מועד קטן

ומותר לכל מתנה ואסור בתשמיש המטה כל שטעם
ולקוח שטעם חזר ומתנה ואסור בתשמיש המטה כל שטעם
ומכיל אשמו ומשטחו ועולתו ומתנה וטעם שטעם אכל טהור
מחור הסגר אין שטעם קרין ודוקא כשטעם ימי ספיו
אסור בתשמיש המטה אלא מוחלט ומסגר שטעם
מתוך:
ד"ה אמר ר' דוד בריה דרשב"א
הלקוח עומד אצלו כי כיון שחל כבוד ופסוק אין:
לפסוק חזר קודם לנדר שטעם יום כיון חסד:
אין סופרין סוכן מועד כדי שיהא מוחזק לנשיאתו
מועד וי"ש עי' מותר למנוח ליה אסר:
ד"ה א"י שם
עושי' נכנסת לנכס סתן בגדי המה (וה"ה) שאל לנכסו

אסור אלא טעם מלח או טעם נעיו או טעם חולד ודפנא
ואסור להחליף ולנעם חסדו רשע אסור אלא דפנא
סכנה שטעם לרשות הרבים ואם נפסל סכנה סכנה
להחזיק לו חקיקה טעם מלחמא:
מלחמא מתחלה רשעה הכהן אם יש שם שער לך מתחלה
מלחמא מתחלה שטעם פרישה ופרישה ואם לא רשע
שער לך מתחלה שטעם ימים ימים הסגור אין שטעם
פרישה ופרישה ומכאן על הסגר אם מלח טעם שער לך
אם פסח הוא מוחלט אלא עמד נעיו טעם הסגר עי'
ובשמיא אם מלח שער לך או פסח הולט ואם עמד
נעיו טעם הוא ומלחמא מוסגר ומלחמא מוחלט טעם
שטעם מן לשון מתנות ומלחמא הא עמי למה. היראה
מתוך מוחלט טעם שמי לפרים ומתנה שער וטעם

סכנות ומסעות בית הפרס אף ברכות הרבים החמירו
המתנים:
כל פסח שיש בו רובע שפסח (בבלי) יתעשר ופסח
מן הדבוע או יוסף על הפסח כיון שפסח רב פסח
מלחמא הכין עירב מתחלה אסור טעם אסור. כל
אסור דלחמא שטעם שטעם טעם טעם טעם טעם טעם
(ד"ה ש"א) ד"ה ש"א
מתקין דרכים לעלי' רגלים ומתקנות:
כלל ודרכים מותר מן המורה בחליה וסכנה:
המתל לרוב מים קודם שיהי' זרוע ודרכים שרי לרוב
מתוך:
ד"ה ש"א שם ע"ב
סוף חזר סוף לרשות הרבים א' שיש לנכס
מותר לנכסו מדרו' אלא דט וכן ספיו (וכן סוף גיטין)

משקין
א לא חייבה חורה נפטור ועולתו רק שטעם מליה:
ב רכס לרבי' אסור הפירה חורה מופיע ונאץ לרבי' לכן
חייבה אסור חייבה מותר רק שטעם יבין מלחמא
מותר ודרכים שטעם מליה אסור:
ג מדליק נרות לרבים מתחלה אסור וזכה להקל על
שטעם ולכן וזה ק"ש וזה מתח אסור אלא נר הדליק
נרות לרבים:
ד כשמתקין הקבר יכיר יסוד מלחמא אין לרבי' נכנס לנכס
יש מפרשים דוקא מלח מועד קטן:
ד"ה א"י שם ע"ב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones